

Lovforslaget indeholdt en ændring af § 18, stk. 3, i afskrivningsloven, hvorefter der — ligesom ved en- og tofamiliehuse — ikke skulle kunne afskrives på *særlige installationer i ejerlejligheder*. Et andet ændringsforslag angik bestemmelsen i afskrivningslovens § 25 om det såkaldte *udskiftningsfradrag*. Dette fradrag, der kan foretages, når en særlig installation, hvorpå der ifølge lovens § 18, stk. 3, ikke har kunnet afskrives, udskiftes eller nedtages endeligt, foresloges overført til også at gælde for *ejerlejligheder*.

Endelig indeholdt lovforslaget nogle redaktionelle ændringer, herunder en tydeliggørelse af, at reglerne om udskiftningsfradrag ikke skulle finde anvendelse på ejendomme, der er omfattet af ligningslovens bestemmelser om *standardfradrag*, jfr. ligningslovens § 14 A, stk. 2.

Ved fremsættelsen kom finansministeren ind på spørgsmålet om en *senere, mere generel ændring af afskrivningsreglerne*. Han udtalte bl. a.:

„De nuværende regler om skattefri afskrivninger blev indført i 1957. De har således snart virket i 10 år. Det er almindelig anerkendt, at de nye regler har bidraget væsentligt til den gunstige udvikling i erhvervslivet i denne periode. Desværre må det konstateres, at reglerne i en del tilfælde — i strid med forudsætningerne — er blevet anvendt til at opnå urimelige skattefordele. Der er derfor ingen tvivl om, at der er et og andet i systemet, som trænger til at rettes.

Afskrivningsudvalget er som bekendt i gang med en nærmere undersøgelse af afskrivningsreglernes virkninger og skal også se på, om der har fundet misbrug sted.

Der er imidlertid visse områder, hvor det allerede nu kan slås fast, at der er grund til at søge en vis stramning tilvejebragt. Heri er jeg blevet bestyrket ved samtaler med de folk, der har med disse ting at gøre til daglig.

Jeg tænker f. eks. på reglen om, at der kan foretages afskrivning for et helt år, uanset på hvilket tidspunkt i året det pågældende aktiv er anskaffet. Erfaringerne har vist, at dette forhold i mange tilfælde har bevæget erhvervsdrivende til at foretage nyanskaffelser tidligere end nødvendigt, de såkaldte „statuskøb“. Her er der utvivlsomt behov for en vis begrænsning.

Jeg kan også nævne, at det er et spørgsmål, om der er tilstrækkeligt grundlag for så store begyndelsesafskrivninger på driftsbygninger, som de gældende regler giver adgang til. Jeg tænker på bestemmelsen om, at 40 pct. af anskaffelsessummen kan afskrives ekstra over så kort en periode som 4 år. Her findes sikkert en af år-